

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת בהעלותך תשפ"ג

סרקו להורדה

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת בהעלותך תשפ"ג – מטרת הערב רב

מקבל רווח, כי חיות יש לו מינימום. ה' יתברך ברא מינימום חיות בשביל הסטרא אחרא, וכל ההתרחבות של החיות וכל הכח של הסטרא, זה מעוונותינו, ה' ירחם.

כן. ובאמת הנושא שמשך את לבי הוא בענין הערב רב האלה. מי הם הערב רב?

הערב רב הם נשמות, ניצוצות, שמשה רבינו רצה לקרב אותם, לתקן אותם, וה' אמר לו לא, ובכל זאת הוא קרב אותם. משונה. "עניו מאד מכל האדם", נאמן בכל ביתו של ה' יתברך, גדול הנביאים – משה רבינו! אין כמו משה רבינו! והוא עשה הַפְּךָ רצון ה' בענין הזה וקרב את הערב רב.

אומר האר"י הקדוש, מביא את זה המהרח"ו הקדוש, שאלה היו ניצוצות שקשורים ל'דעת', הערב רב קשורים ל'דעת' והם כולם קשורים למשה רבינו – הוא רצה לקרב אותם כדי לתקן אותם. מה הבעיה? הבעיה העתויה. זה לפני הזמן. ולכן במקום תיקון, זה עשה קלקול. ה' יתברך הזהיר אותנו.

אבל יש 'ביטול פשוט' ויש 'ביטול מורכב', אמרנו את זה פעם. 'ביטול פשוט' לפני ה' יתברך – זה לעשות רצונו יתברך כפשוטו. לא לאכול מעץ הדעת? – אל תאכל מעץ הדעת. ו'ביטול מורכב' זה 'אהה, כן... ה' אמר לא לאכול מעץ הדעת, אבל אנחנו רוצים שיתרבו חסידים ונשמות בעולם שיעבדו את ה'...! אז לכן אדם הראשון אכל. זאת אומרת, עשה איזו מין 'עבירה לשמה'. ככה אמרו חכמי החסידות והפנימיות. ואפשר לקרוא לזה 'ביטול מורכב'. מאד מסוכן הדבר הזה!

כמובן, גם מבחינה חסידית זה מסוכן. נניח, יש רעבע שאומר לא לעשות משהו, והחסידים אומרים: 'טוב, הרעבע אמר, אבל אנחנו מבינים יותר טוב מהרעבע

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם?

אנחנו אחרי חג-שבת, פלא פלאים! מה נגיד לכם, לעבור מהחג לשבת זה לא קל – מהאורות של החג לאורות של השבת, ואחר כך מהאורות של השבת למוצאי שבת זה גם לא קל, ברוך ה'.

ככה הפרשה: מתחיל ב"בהעלתך את הנרות" – בהעלתך, נרות, זה התעלות ואור. ולצערנו, לקראת סוף הפרשה מתחילות הנפילות הקשות – המתאוננים, הרוצים לסור מדרך ה' ולחזור מצרימה, המתאווים לבשר, הערב רב שמשפיעים על עם ישראל. כן. אז באמת אחרי כל עליה צריך להיזהר, שיש הרבה אורות, שלא יבוא הגנב לגנוב. "הגנב" – זה הסטרא אחרא. ובדרך כלל הוא בא לגנוב בפתאומיות, מעורר איזה כעס, איזו כפירה, איזה משהו כדי שכל השפע ילך אליו.

ובאמת אומר רבינו הרמח"ל הקדוש שירבעם בן נבט עמד להיות משיח, עמד לקבל את המשיחות – ואז הוא נפל. אבל לפני שהוא נפל, חטא והחטיא – ה' סילק לו את הנשמה הקדושה, נשמת משיח בן יוסף, כדי שהיא לא תִּטְמָא, החליף לו את הנשמה. בשביל זה גם אומרים שמי שכועס יכולים חלילה להחליף לו את הנשמה, אז צריך להיזהר.

אם כן, הסתלקות האור לפעמים זה לטובה. זאת אומרת, תמיד זה לטובה. אומר האר"י הקדוש שה' יתברך מסלק את האור, כדי שהסטרא אחרא כשבאה לקטרט ולקחת את השפע מהאדם – יהיה לה פחות מאיפה לינוק, כי הסטרא אחרא אין לה חיות משל עצמה, אלא היא מקבלת חיות על ידי עוונותיהם של ישראל, ר"ל. בשביל זה היצר הפרטי והכללי משתדל כל הזמן להחטיא את הפרט ואת הכלל – כי מזה הוא

ואנחנו נעשה להגדיל תורה ולהאדיר...! זה מאד מסוכן.

אבל זה מה שכנראה היה כאן, משהו בדומה לזה, עם משה רבינו, שקרב את הערב רב. עכשיו, זה הכל טוב ויפה, זה מצד משה רבינו, מובן. בטח הוא חשב, ככה אני מתאר לעצמי: הוא משה רבינו, אין כמו משה רבינו, עד שיבוא משיח מי ישתווה לו – ולכן הוא רוצה לקחת על עצמו את התיקון הזה, כי זה גם ניצוצות שקשורים אתו, וכדי לסיים את הענינים ולהביא את הגאולה ולא לקחת סיכונים שימי יוכל לתקן אותם? הכל לשם שמים, כמובן. אין לנו השגה אפילו מי זה משה רבינו, איש האלקים. אז זה מצד משה רבינו, הכל טוב ויפה.

מה הערב רב האלה באו להצטרף לעם ישראל?! אם בכל רגע הם רוצים רק להחטיא את ישראל ולחזור למצרים, הם עושים כישופים שגורמים לחטא

העגל, והם 'מחממים את האוירה' חלילה כדי להמריד נגד ה' יתברך עד

שמצליחים לצרף אליהם את עם

ישראל או חלקים מעם ישראל

בכל פעם מחדש, ולגרום

לאסונות בעם ישראל – אז

ממה נפשך? אם הם אוהבים

כישופים וטומאה – אין כמו

מצרים! למה לא נשאר

במצרים?! היו נשאים

שמה עם כל המכשפים

הגדולים ו'נהנים מזיו

הכישוף' ומערוות הארץ.

אהה.. הם באו להתגייר...

אהה, הם באו להתגייר? הם

רוצים תיקון? אהה, הם רוצים

תיקון – אז בואו תתקנו את

עצמכם! בבקשה, תקבלו את

התורה, תקיימו את התורה, תתנו

דוגמא – כמו שגרי צדק אמתיים נותנים

דוגמא, שהם קפדנים מאד במצוות, מאד רציניים.

אז מה הולך פה? ומילא הם רוצים להתעצל ולא

לקיים תורה ומצוות – למה לקלקל לישראל?! זה

מזכיר את דורו של נח, שכשהם ראו שבא המבול – רצו

לתפוס את נח שגם הוא יישאר אתם וימות. כן, הקטע

הזה שהמקלקל את דרכיו רוצה לא להיות לבד

בגיהנום, הוא רוצה שיהיו לו חברים, אז הוא משתדל

להיות מסית ומדיח. אלה מסיתים ומדיחים בעצם.

אז למה רצו ללכת אחרי משה רבינו? לא ראו מי זה

משה רבינו? הם לא ראו את מכות מצרים?

אם אלה לא האנשים המתאימים לך – אל תצטרף

אליהם, אל תלך לשם. תעשה את ענינך במקום שלך.

אתה לא רוצה תיקון? – תישאר מקולקל, למה ללכת לקלקל? מה, הם היו שליחים מודעים של הסטרא אחרא? 'נצטרף עכשיו לעם ישראל, ונחטיא אותם. ונחגוג על זה, נפיל אותם?' – זדון. ואם זה כזה זדון, יש להם תיקון? אפשר לתקן כזה דבר? משה רבינו "פתי יאמין לכל דבר", הוא חשב שהוא יכול לתקן אותם?

זה בכלל בכל דור ודור. יש הלכות 'כיבוד רב', למה? מה, הרב צריך כבוד? בדרך כלל רב הוא בן אדם צדיק, עניו, נחבא אל הכלים. למה הוא צריך כבוד? לא. הוא לא צריך כבוד. אז זה בשביל כבוד התורה. וזה גם כדי שהאדם שהולך ללמוד תורה יכבד את הרב, כי הרב צריך להשפיע עליו. הרב לפעמים צריך להוכיח אותו, לפעמים צריך 'לתת לו על הראש'. אם לא יהיה לו יראה וכבוד, "ומורא רבך כמורא שמים" – אז מי יתקן את הבן אדם, מי ידריך אותו? איך הוא יקבל ממנו אם הוא מרגיש 'סחבק'... קרוב מאד? – הוא יצפץ. נכון? ולכן צריך הלכות כיבוד רב.

ופה, אלה מה חשבו? בסוף הם מורדים בה', מורדים במשה רבינו. במקום "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" – ההפך, מיחסים למשה רבינו את זה שהוא הוציא אותנו ממצרים, כאילו הוא מכשף עוד יותר גדול. אולי הם חשבו שידבקו ב'מכשף', כביכול, כן? חלילה, הכי גדול – משה רבינו, גדול הנביאים, ורצו לינוק ממנו!

אנחנו רואים שחטא העגל זה

על ידי זה שהם תפסו את קו ימין

– שזה אהרן הכהן. הם באו מלפניו

ומאחוריו על מנת לעשות לו כישופים

ולתפוס את ההשפעה של הכהן הגדול – קו ימין, קו

החסד, ולהוריד שפע בצורה מקולקלת, כמו שאומר

בעל הסולם, מלמעלה למטה בלי תיקון – שזה מה

שגרם בסוף לעגל שעשה את עצמו אלוהים. הם רצו

אלקים שילכו לפניהם.

הקשר הזה, ההתייחסות הזו מצד הסטרא אחרא

לקדושה – מצד אחד להחטיא, מצד שני לקטרג, מצד

שלישי לקחת את השפע, מצד רביעי גם לינוק! –

לקלקל את כל סדרי הבריאה, לא רק לקבל שפע

מהעוונות. זה מסלול אחד.

מסלול אחר, זה כמו שרצו לעשות לאהרן הכהן,

שבגלל שהוא עשה בתמימות ה' הציל אותו – שילם

” אומר האר”י הקדוש, מביא את זה המהרח”ו הקדוש, שאלה היו ניצוצות שקשורים לידעת', הערב רב קשורים לידעת' והם כולם קשורים למשה רבינו – הוא רצה לקרב אותם כדי לתקן אותם. מה הבעיה? הבעיה העתויה. זה לפני הזמן. ולכן במקום תיקון, זה עשה קלקול. ה' יתברך הזהיר אותו. ”

הקדושה, לשעבד אותה לסטרא אחרא, ולהמליך את עצמם. דבר עמוק. ה' ישמרנו.

אז אסור לדחוק את השעה. צדיקים יש להם נטיה לדחוק את השעה. אסור גם לאחר את השעה. צריך להיות מכווננים עם הקדוש ברוך הוא, עם ה' יתברך – מכווננים בזמן, לראות את מפת הקרב כמו שהיא, לא לאחר ולא להקדים, להסתכל על המציאות, על המצב, על הסכנות, על הכחות שנלחמים.

משה רבינו כנראה חשב שעם ישראל יוכל לעמוד בנסיונות האלה. זה קורה הרבה פעמים אצל צדיקים, שמקרבים אנשים לא מתוקנים כדי לתקן אותם. הם חושבים שבטח על ידי התורה וההשפעה והמנין וההדרכה והספרים הקדושים, הבן אדם יתקן את עצמו – זה בתנאי שהוא רוצה לתקן את עצמו, זה בתנאי שהוא מוכן להתבטל ומוכן לצעוק לה', להילחם נגד יצרו, לתקן את מדותיו, לשמוע בקול רבותיו, אה, בסדר – אז גם אם הוא מקולקל מאד, יכול להיות לו תיקון. אבל אם הוא בא בזדון...

חשבתו שכמו שיש בטבע טפילים שחיים על חשבון אחרים – יש גם 'טפילים רוחניים', שרוצים לינוק בלי להתאמץ, רק לקחת לעצמם. אז כל עוד שאתה נותן להם, הם בסדר. אם אתה מאיזו שהיא סבה לא נותן להם – כי הצדיקים יש להם גם קו שמאל, לא רק קו ימין, אלא קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי – אז הם 'מתהפכים' ומקטרגים, כמו דתן ואבירם, כמו קרח ועדתו. ה' ירחם.

כמו שאתם רואים, מתחילת הבריאה עד סוף התיקון – הכל זה מלחמה, נרצה או לא נרצה, ביצר הפרטי ביצר הכללי – הקדושה התורה לעומת הכוחות של הסטרא אחרא, שהם בצד השני, שהם מתנגדים, מתנגדים לקדושה.

ה' יעזור שהקדושה תנצח! ותבוא הגאולה ברחמים במהרה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

לקרוא את הספר 'דרך עץ החיים' – אפשר להוריד אותו חנם מהאתר או להזמין בטלפון. יש שמה את הכללים הבסיסיים לכל הדברים האלה שאנחנו מדברים עליהם, כל התיקונים, מה שצריך לעשות.

כל טוב סלה!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

את המחיר, כן, שילם את המחיר בבנים שלו וגם הוא בגלגול – בכל זאת, הוא עשה בתמימות, הוא רצה להציל את עם ישראל, הוא רצה להמתין שיבוא משה אז עשה תחבולות. הוא ראה שהרגו את חור, לא רצה שיהרגו גם אותו ואז העוון יהיה עוד יותר גדול.

אבל בסופו של דבר, כמו שכתוב בפנימיות: הם רצו לגייס את האור הזה של החסד שמושך הכהן גדול, כדי לגרום להופעת אלקות בתור עבודה זרה – כמו בזמן נמרוד שרצו להילחם כביכול בה' יתברך, להילחם, לעשות סולם לעלות למעלה, להילחם באבא שבשמים... אלה כל מיני 'קונצים' שרוצים לעשות כדי לשעבד את הקדושה ולמשוך שפע וכחות או משהו כזה, להשתלט על העולם, להשתלט על העולמות – כי הסטרא אחרא, השט"ן, רוצה למלוך במקום ה' יתברך! לא מספיק לו לעשות את העבודה שלו נאמנה, שזה לנסות את הבריות, שזה התפקיד שלו, על זה מגיע לו שכר – אלא הוא רוצה להמליך את עצמו במקום אבא שבשמים!

מאד קשה להבין את הדברים האלה. אני מקוה שאני מסביר אותם נכון. אולי גם אני לא מבין אותם נכון, כי זה דק מאד, מאד עמוק. אבל זה בכיוון הזה – של לרצות לשעבד את הקדושה לסטרא אחרא ולינוק משם ולהתגדל בכחות של סטרא אחרא בעולם הזה.

לכן אומר רש"י שהם חיפשו תואנות, שכשהם התחילו להתלונן לא באמת לא היה להם מה לאכול, והיו רעבים, ורצו בשר, והתגעגעו למה שקיבלו חנם במצרים... אומר רש"י: 'חנם' – בלי תורה ומצוות. הנה, החותם למה שאמרתי, שהם רצו לקבל את השפע בלי תורה ומצוות! רוצים להנות מעץ הדעת טוב ורע, ואולי גם להגיע לעץ החיים, ר"ל – לא לשם שמים. ההפך, כדי להתקלקל ולקלקל וזהו זה. דברים עמוקים.

בזמן שלנו יש נניח עולם תחתון, עבריינים, רוצים להשיג כסף, כח... בסדר, מובן. רוצים רכוש. זה מובן מאד. בכל העולם, כן, יש גנבים שרוצים לגנוב.

אבל לגנוב מהקדושה?! כזה מבנה רוחני מקולקל...? וואו, וואו... רוצים כחות מעל הטבע בשביל לעשות הפך רצון ה'! ה' ישמור.

אז זה כנראה, לפי עניות הבנתי, דלות הבנתי, זה הסיפור – כמובן, קודם כל להחטיא את עם ישראל ולקחת את השפע, אבל בסופו של דבר, גם 'לגייס' את

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א היא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה. הפך אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – האדם המחפש נחמה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י' סיון תשפ"ג

יב. הנחמה היא חסד אדיר,
רק כאשר היא אמתית מצליחה להאיר.

יג. הִיָּה שליח נאמן של נחמה,
שליח קדוש של ה' להקל את הסבל מהנשמה!
וקיים תמיד את לשון ומשמעות הפסוק:
"עֲמוּ אֲנֹכִי בְצָרָה".

יד. כל חיי אני מנחם את הזולת
וגם לי מנחמים – בוראי!
התורה, החסד, אהובי ומשפחתי!

טו. הנחמה היא מלחמה עצומה.
אם אין מי שינחם אותך – תנחם את עצמך,
בכל דרך כשרה. זו מצוה גדולה!

טז. והנחמה האמתית – היא רק בגאולה השלמה!

יז. נחם את השכינה, שהיא כה בודדה
ומנהל אין לה! ואין נחמה כנחמתה!

א. מכאן עד שיבוא משיח נצטרך הרבה סיוע
משמים!

עלינו לשפוך את לבנו כמים!

עד שירחמו משמים.

עלינו להיות באחדות ולהפוך 'אני' לאִיִּן!

ב. הלחץ גובר. את זאת הכל חשים.

הכל משתנה. החיים מסובכים.

נשמות מתרסקות, אבדו מעצורים,

אצה להם הדרך – להיות מרוסקים!

אורך רוח, רבותי! המלאכה עוד עצומה

קיים בכל רגע "בְּתַחֲבֵלוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ מְלַחְמָה"

נשום עמוק – כי המלחמה עוד ארוכה.

אין לאן למהר כי הכל בא לקראתך!

נרצה או לא – זו המערכה!

"ה' עז לעמו יִתֵּן!" הִלָּחֵם על השמחה!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'!

א. האדם מחפש נחמה כי קשה לו.

האדם מחפש אוזן קשבת כי בודד לו.

יש מלחמה על הנחמה!

הנחמה מצילה את הנשמה!

ב. לדעת לנחם את האדם השבור

זו חכמה מופלאה! זו מלאכה קשה.

אם לא תעמוד במקומו – לא תבינו.

אם לא תבינו – לא תנחמו!

ג. הנחמה דורשת ביטול אישי, אהבת הזולת, וקשב!
תפילה ותורה, ובעיקר: מלה טובה ונכונה.

ד. לרוב בשביל לאחות צריך קודם לחתוך!

כדי לנחם – צריך לנקות!

ה. תוכחה אמתית מתוך אהבה ואמפתיה,

זאת תחילת נחמה אמתית.

ו. האדם רוצה נחמה כי קשה לו מאד

כואב לו והוא שקוע בתוך עצמו,

מרום כאב – לא רואה את האור.

החכמה מסתלקת – והוא יושב בכפור.

ז. אהבה מעומק הלב – זו תרופה מופלאה

איני שופט – "עֲמוּ אֲנֹכִי בְצָרָה".

ח. ללא נשיאה משותפת בעול – אין נחמה.

אתה מעביר לו חיות – עד שאוזלת זו שלך!

אתה מכריעו לכף זכות ונותן לו תקוה,

מראה לו את הדרך ומנחם אותו: "לא נורא"

"אתה לא לבד. אני אתך".

ט. יש כח במלים – רק אם הן יוצאות מהלב.

הן חייבות להיות אמתיות, מדויקות, מתוך כבוד
והשתתפות בכאב.

י. חבר אמתי הוא שם לנחם

מסתפק במבט, ואינו מדבר!

יא. כן, חבר, למד את החכמה לנחם!

ואת לבות השבורים תחמם.